

E L E G I A
IN OBITUM

SPECTABILIS

QUONDAM DOMINI ADAMI HORVATH DE PALOCZ.

Szathmár. 14. Martii. 1820.

E ama volans tristes retulit per Pannonis oras,
Non Sinegi Vatem jam superesse senem,
Qui tulit ex alto nexas Helicone Corollas,
Dum cecinit resona martia bella tuba.
En igitur parva Vir quantus conditur Urna,
Gloria Pannonici heu miseranda Soli!
Magnam cui mentem Pythius per pectora spirans,
Occultas rerum movit inire vias.
Cur Titan lateat tenebris coopertus opacis?
Cur minuas faciem tuquoque Luna tuam?
Quae vis quove ferat Coelestia sidera? quove
Dissideant spatio? nota fuere Viro.
Quo tandem pacto coeant quadrata rotundis?
Sedula mens Vatis quaerere prompta fuit.
Immo etiam solers aenigmata solvere legum
Acceptus Themidi Justitiaeque fuit.
Hunc intacta Fides, superoque probata Tonanti
Signavit Pietas, sacraque Religio.
Magna sonans huic vox, nonque hoc praestantior alter
Ore referre Viros qui potuisset erat.
Ergo tuus tacita premitur jam nocte Sacerdos
Cynthi! quo Tellus Hungara moesta dolet.
Felices Animae! ad quas tanta accessit Imago
Laetitiae haec vobis, justaque Causa fuit.*
Oscula fixistis vestro puto grata sodali
Zrinius Elysio Gyöngyösiusque choro.
Tuque Vitéz palmas alacris tendebas utrasque
Cum subit vestras nobilis Umbra domos.

At nos Divini percussos funere Vatis,
 Longuin flere decet, perpetuumque queri.
 Hunc Tihani fletu Virgo tristissima luget,
 Volcea luget et hunc fluctibus ambiguis.
 Volcea turbat aquas Horváth Te propter amaras,
 Vicinumque nemus te nemus omne canit.
 Et Fűredi nuper liquidis rorantia gemmis
 Nunc lachrymis salsis sparsa vireta madent.
 Te Dryades deflent castae passisque capillis
 Errantes luctu flumina sacra rigant.
 Ber'senyi vocales pellens nunc pectine chordas
 Dat gemitus, Nymphae quos repetunt pavidae
 Himfy etiam dulces pertaesus psallere amores
 Flebile non nisi nunc dicere carmen amat.
 Horváth! Te Musae lugent Nymphaeque decentes,
 Certantque alternis tristia verba loqui.
 Hungara num Sappho cessabit amabilis Uxor
 Imbribus innocuas usque rigare genas?
 Ut tumidis crescens undis exuberat Ister
 Cum celeri niveas gurgite volvit aquas.
 Et mea Musa nigro velans Caput aegra cupresso,
 Te gemit et tacito talia Corde notat:
 O mihi si Tanti contingat gloria Vatis!
 Occupet et sensus Spiritus ille meos!
 Ut lustrans Samusi ripas nova Carmina fingam,
 Non prius his terris non modulata prius,
 Tunc canerem Magnos Fama super aethera notos
 Heroas Szathmar quos tulit alma sinu.
 Vécsey Te caneremne togaque sagoque celebrem?
 An Te Mészáros Martis ad arma parem?
 An Vos Károly dum Illustres de stirpe Nepotes
 Clara Triumphorum quos monumenta probant.
 Tum virides crescant circum mea tempora lauri,
 Tum niteat doctae frontis honore caput.
 Tunc Charites junctas nostris blandasque Sorores
 Finibus alliciam, demerearque Deas.
 Horváth! Tu vires longum, tumuloque superstas
 Tu juvenis semper, mors Tibi nulla nocet.
 Ipsa Tibi Virtus; fixas struet aere columnas,
 Aeterna quae stent et monumenta basi
 Volcea dum tumidos volvens strepit aspera fluctus
 Non tua surdis, non rustica Musa canet.

Damque ferax arbor foliis in colle virescet
 Te cultus simplex cultaque simplicitas
 Laudabunt lingvae, veluti nam Sacra Parentum
 Jura tibi: pariter linguaque sacra fuit.
 Non Tu fictis nunc, minimoque pudere creatis
 Usus eras verbis, res tibi grata fuit.
 Sermo tibi patrius, labiique notabilis illa
 Gratia, quae multis excidit ore novis.
 Hos tu descendens moneas poenasque mineris,
 Ni cessent patrios Contemerare Sonos.
 Tu nostros doceas Juvenes non barbara fari
 Verba quibus desint crimina Stultitiae.
 At Tibi, pars fragilis tuta requiescat in urna
 Et sit humus cinere non onerosa, precor.

Néhai Méltóságos Cs. Kir. Tanácsos Szathmári Király József Ur' emlékezetére.

Szathmár, Februárius' 10-dikén 1820.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

1.

Egy érzékeny Fiú panaszát
 Ki Jó Attya' elhunytán sír
 'S nem rejtheti szívének gyászszát,
 Tudtomra adván a' bus hír;
 2.
 Én is mélyen megilletődtem
 Lelkemben 's még a' hajdani
 Jobb napok képe ált' előttem
 Im így kezdtem panaszlani:
 3.
 Eltűnt ismét a' Magyar Égnek
 Egy szépen fénylett Csillaga!
 Vagy sűgári már fentebb égnek
 'S fénylőbb velek a' Menny maga.

4.

Szathmárink' többé nem tekintjük.
 Körén szük láthatárunknak
 Csak setét hamv'vedrére hintjük
 Könnyét méltó fájdalunknak.

5.

Oh Végzések! Hát az illy Nemes
 'S ritka érdemmel tündöklő
 Héro sem leheté érdemes
 Hogy megkémélje öldöklő,

6.

'S méregben meg edzeit nyilatok,
 Mellyet éltére löttetek?
 Hát nem látjátok e' magatok,
 Egyben mennyi kárt tettetek?

7.

Mi kedvetek Véd Angyalától
 Egy szép házat megfosztani?
 'S Egy Corneliát Grachusától
 Vas karral el szakasztani?

8.

Örültök-é midön siratják
 Hü Fijai Jó Attyokat
 'S el maradt Barátit sohajtják
 Bennek élő Barátjokat?

9.

'S midőn a' bus szerencsétlenek
Kiknek menedékek vaka,
Néma kővénel esdeklenek
'S nem enyhül sorsok általa.

10.

Hát a' Szent Igazság' jussának
Oh' mennyit kell már veszteni!
Ha nincs a' ki élt Astraeának
'S fontját tudta mérsékléni.

11.

Szabolcs, Borsod, 's több Nemes Megyék
Kik benne megesmértétek
A' Nagy Férjfit mi betsek tegyék,
Sirhattok, hogy elvesztétek.

12.

Sőt oh egész Hazám! méltán sirsz
Mert olly Hazafi esett el
Kihez hasonlót melly ritkán birsz!
Ki olly szent igyekezettel

13.

Szeresse a' köz jót segítni
Fogyatni a' köz bajokat,
'S égi tettekkel ditsöitni
A' földön töltött napokat.

14.

Öntözd Hazám! forró könnyekkel.
Illy jeles Fijad' hamvait
Ki hintette bőv temjénekkel
Szent Templomod' oltárait.

15.

A' Hit 's Tudomány' Intézeti
Néki mennyit köszönhettek:
Tanuk sokak' emlékezeti
Kik töle szárnyakat yettek.

16.

A' háláló Músák siratják.
Boldogító gyámolokat,

És óh valyon mikor várhatják
Hogy kipótolják lárokat?

17.

Vigasztalássokra ugyan még
El kegyes Ura 'Sólczának,
De ha ezt is fel kéri az Eg
Utánna hív Barátjának:

18.

Oh majd akkor hova hajtjátok
Árva Músák fejeteket?
Ki leszen pártfogó Atyátok
Ki ápolgat benneteket?

19.

Ah édes Reménség! meg ne csalj
Maradnak még Szathmáriak,
Maradnak a' kikkel vigasztalj
Vayak és Lónyaiak.

20.

Lesznek söt vagynak is immárön
'S nevedeknek ez időben
Kik a' jelenben vallott káron
Segíthetnek jövendőben.

21.

Eljetez Nemes Törsököknek
Drága Jövési eljetez
'S a' már megditsöült Hösöknek
Járt ösvényin siessetek

22.

A' Virtus magas templomába
Melybe önn' tettek vezetnek
'S onnan a' Gloria' várába
Melly már megnyilt előttetek

23.

'S mikor Ditsö Atyáitoknak
Sirjok' felett meg állatok:
Ha hijja lesz olly Virtustoknak
Caesarral azon sirjatok.